

[Grove]

Hr. Bjørn Westh og hr. Gade var inde på landbrugsloven. Ja, revisionsklausulen står jo deri, og vi nærmer os den tid. Derfor er det ganske naturligt, at vi reviderer den. Noget andet, der er kommet siden, er, at miljøreglerne pålægger bl.a. husdyrbrugere store besværligheder, og man skal have jordforhold dertil. Derfor synes jeg, det er rimeligt, vi også ser på det. Derudover giver hele EF-politikken, braklægningen, nogle andre forhold. Selvfølgelig skal landbrugsloven revideres og passes ind i det.

Larsen-Ledet (RV):

Det er fortsat Det Radikale Venstres opfattelse, at ministerens lovforslag ikke kan stå alene. Derfor vil jeg gerne spørge meget direkte om regeringens holdning til spørgsmålet om terminsudsættelse, altså helt principielt, og om det ikke også er noget, der kan ske hurtigt, dvs. samtidig med høsttabsordningen. Desuden vil jeg gerne spørge, hvad tidsfaktoren er for de andre elementer i landbrugspakken. Altså, hvad er landbrugsministerens tidsfaktor for de forskellige tiltag, der har været nævnt her fra talerstolen i dag, og hvoraf landbrugsministeren jo har gentaget adskillige?

Endelig er der spørgsmålet om en rummelig jordlovgivning. Det er lidt kryptisk. Er det liberalisering af adgangen til at købe jord og landbrugsjendomme, eller er det en højere sammenlægningsgrænse?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Landbrugs- og Fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 67:

Forslag til lov om støtte og statsgaranterede lån til fiskeriet.

Af fiskeriministeren (Gammelgaard).

(Fremsat 10/11 87).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Svend Andersen (S):

Der er næppe nogen tvivl om, at fiskerierhvervet ligesom landbruget har vanskeligheder, og at det er rigtigt at se på disse vanskeligheder. Derfor er jeg glad for, at ministeren har fundet anledning til at fremsætte forslagen som lovforslag. Blot er der det at sige til det, at dette, at papirets titel bliver ændret fra aktstykke til lovforslag, jo ikke gør indholdet bedre og ikke sætter papiret i stand til at løse problemerne på en bedre måde. Vi mener altså, at de foranstaltninger, som ministeren her foreslår, langtfra kan være løsningen på fiskeriets problemer fremover. De medfører blot en udskydelse af problemerne – ja, hvad værre er, vi kan risikere, at de snarere forværrer end forbedrer situationen.

Vi har jo tidligere sagt, at vi ønsker at bevare strukturen i dansk fiskeri. Og det har vi konstateret at ministeren også ønsker at gøre. Men spørgsmålet er, hvad det er for en struktur, ministeren ønsker at bevare. Hvad er det for en struktur, ministeren ønsker at skabe med sine tiltag? Det næste spørgsmål er, om disse forslag opfylder ministerens ønsker. For mig at se vil forslaget om en statsgaranti for lån holde liv i et antal store fiskerkuttere, som vi efter vores opfattelse i forvejen har alt for mange af.

Forslaget om fremrykning af ophørsstøtten vil til gengæld få et større antal af de mindre og mellemstore fartøjer ud af fiskeriet. Jeg er helt opmærksom på, at mange ejere af de mindre fartøjer ønsker denne ordening. Men det gør de alene, fordi de er blevet tvunget ud i vanskeligheder på grund af regeringens manglende lyst eller manglende evne til at lave en langsigtet fiskeripolitik.

Jeg kan ikke for alvor tro på, at denne udvikling kan være et led i regeringens langsigtede fiskeripolitik, at de mange tusind tons tonnage, som den samlede kapacitet skal bringes ned med, alene skal hentes hos de mindre fartøjer.

Men det er ikke bare strukturen, der skal ses på. Hvor har vi den fremtidige regulering af fiskeriet, som sikrer, at der kan drives et rentabelt fiskeri, og som sikrer regelmæssige tilfø-

[Svend Andersen]

sler til fabrikkerne, så de ansatte her kan få en beskæftigelse med en mere rimelig indtjening?

Løsningen på disse problemer kan ikke skæbes ved, at man først lader stå til og så hjælper ved at give millioner af kroner i støtte til nogle bestemte fiskerskibe, samtidig med at man lader de mennesker, der er ansat i fabrikkerne, få dagpenge, der stadig væk bliver forringet, og som for manges vedkommende er helt nede på dimittendsatsen. Det er helt andre ting, der skal til, for at disse problemer kan løses.

Vi mangler også en løsning på hele miljøområdet. Der skal tilrettelægges en miljøpolitik, som sikrer, at der fortsat kan drives fiskeri i de indre danske farvande. Og der mangler meget, før vi har en sikkerhed herfor.

Vi er i Socialdemokratiet parat til at medvirke til at få løst disse problemer. Men vi vil ikke lave flere panikløsninger. Vi sagde det allerede sidst, da vi vedtog loven om støtte til visse strukturforanstaltninger inden for fiskeriet, ophørsordningen osv., at der manglede nogle foranstaltninger, og at det var nødvendigt, at vi fik dem gennemført. Den fremtidige struktur i det danske fiskerierhverv skal afklares, og vi skal have sikkerhed for, at vi får skabt den rigtige struktur. Men for at strukturkravene kan blive konkretiserede, skal vi også have fremsat vores forslag om den fremtidige regulering, for ellers kan disse ting ikke komme til at hænge sammen.

Hvis vi vil sikre os, at vi ikke står i nøjagtig samme situation om et år, er det derfor nødvendigt, at spørgsmålet om regulering og struktur bliver afklaret, og det er vi parat til at gøre. Vi anser det for et så vigtigt spørgsmål, at det skal afklares, også selv om det betyder en udskydelse af det foreliggende lovforslag.

Grove (KF):

Også her gælder det, at nogle mennesker er kommet i klemme, vel ikke på grund af vejret, men fordi priserne på verdensmarkedet på bl.a. fiskeolie har ramt nogle fiskere meget hårdt, og vel også på grund af Nordsøens forurening, som betyder, at vi i øjeblikket har besvær med kvoterne, hvilket rammer konsumfiskerne. Jeg synes, det er vældig fornuftigt, at man rykker ophørsordningen fremad, for der er ingen tvivl om, at der også skal ske en strukturtilpasning her, og det er et ganske naturligt led heri. Sidst vi talte om struktur, fastslog vi, at det var en

god løsning. Nu kommer det til at gå lidt hurtigere end oprindeligt beregnet, men hvis jeg husker rigtigt, skældte oppositionen ud over, at vi ikke var hurtige nok sidste gang. Det er vi altså nu, så det må da være en fordel.

Jeg synes også, det er godt, at fiskeriministeren lægger vægt på, at denne ordning skal tilpasses både små og store fartøjer, så der fortsat bliver en balance. Der skulle endvidere styrkes geografisk; det er også en fordel. Denne ordning griber ikke ind i de store forhold, men den kan give en akut hjælp til dem, der er i klemme i øjeblikket.

Men også på dette område er jeg sikker på at vi i løbet af kort tid vil komme ind i en anden diskussion, nemlig når vi har set, hvad resultatet bliver af EF-forhandlingerne her hen under juletid. Det plejer jo altid at være julegaven fra EF, at fiskeriforhandlingerne er sluttet. Og så må vi ønske fiskeriministeren held og lykke med at skaffe så mange store kvoter som muligt til jul. Jo mindre behov får vi for at komme med andre nødforanstaltninger i det kommende år.

Gade (SF):

SF har i de sidste fiskeridebatter her i Folketinget stærkt kritiseret, at der ikke har været en vilje hos regeringen til at forstå de alvorlige overkapacitetsproblemer i fiskeriet. Derfor er vi glade for, at der nu ligger et forslag på bordet, vi skal tage stilling til her, som sætter fokus på kapaciteten. Der ligger jo også med dette forslag en tilkendegivelse af, at vi faktisk havde ret i, at man ikke tog hårdt nok fat på kapacitetsproblemerne.

Når vi skal i gang med det, skal vi også diskutere den fremtidige struktur i dansk fiskeri. Jeg kan godt se i fremsættelsestalen, at der ved tildeling af ophørsstøtte vil blive draget omsorg for, at den bredde og alsidighed, der er karakteristisk for dansk erhvervsfiskeri med små og store fartøjer, bevares, og der skal også tages hensyn til geografisk spredning. Det lyder jo smukt alt sammen, men realiteten vil vi se på meget nøje i udvalget.

Vi mener, at denne ophørsstøtte ikke kun skal bruges til at få de små skibe ud af flåden. Lejligheden er nu til at tage store skibe ud af flåden. Jeg vil gerne sige helt direkte, at det er vores agt at arbejde for, at nogle af de store både, som ved en fejltagelse er kommet ind i flåden – både, som aldrig skullet have været ind i

[Gade]

flåden – bliver taget ud. Det er skibe, der i de senere år er blevet rigget om til konsumfiskeri, og som presser hele konsumfiskemarkedet.

Vi vil være med til at diskutere, hvordan vi får nogle af de store både ud af flåden. Vi vil ikke acceptere, at det kun skal gå til de små og, kunne man sige, til de gamle fiskere. Jeg har fuld forståelse for, at en del skal gå til det, men man begrænser jo ikke fangstmængden så meget, når man tager den type både ud. Det kan være fornuftigt nok alligevel, og det kan også være socialt rigtigt, men hvis vi virkelig skal se på strukturen og fangstkapaciteten, så skal vi også have sikkerhed for, at det er det, der sker.

Det andet spørgsmål, der rejser sig, er regulering. Dermed bliver jeg helt enig med Socialdemokratiets ordfører, som også lagde vægt på struktur og regulering. Jeg kan se, at i regeringens redegørelse for, hvilke lovforslag man vil fremsætte, står der, at man vil fremsætte et forslag i denne samling om ændring af lov om regulering af fiskeriet. Og hvad står der så: »Der ventes alene foreslået en ny revisionsfrist.« Man vil bare lave en ændring af, hvornår loven skal revideres. Det er uacceptabelt.

Vi må diskutere reguleringen. Det siger jeg også, fordi jeg mener, at ministeren har vist, at han ikke formår at regulere dansk fiskeri. Det mener jeg vi bliver nødt til at diskutere i Folketinget i en anden sammenhæng, men jeg kan da se i forslaget, der ligger her, at man har set i øjnene, at der er problemer med at regulere konsumfiskeriet.

Der må altså under udvalgsarbejdet skabes sammenhæng mellem strukturudviklingen og reguleringen.

Vi er i princippet positive over for at fremrykke ophørsordningen, hvis vi har de andre ting på plads. Vi siger heller ikke nej til refinsansiering, hvis vi har det på plads.

Det betyder, at vi skal i gang med et grundigt udvalgsarbejde, og jeg håber, at der er flertal for den her linje. Jeg mener også, det er nogle af de ting, jeg har læst mellem linjerne i de stærke udtalelser, der er kommet i den senere tid fra f.eks. Dansk Fiskeriforening.

(Kort bemærkning).

Grove (KF):

Ja, jeg beklager meget. Jeg begyndte helt forkert på min tale. Det er nemlig sådan, at jeg taler på vegne af fru Jette Thomsen, som er vores

fiskeripolitiske ordfører, men hun kunne desværre ikke være til stede nu.

Svend Heiselberg (V):

Lovforslaget skal ses på baggrund af den strukturudvikling, der finder sted inden for dansk fiskeri, og hvad Danmark må gøre og yde for at få fiskerierhvervet til at fungere på en hensigtsmæssig måde.

Det, der skal foregå, en yderligere ophugning af fiskerfartøjer, er foregået i næsten alle andre nationer, i hvert fald omkring Nordsøen, hvor de har måttet tage en del af fiskerflåden ud af det aktive fiskeri. Det er selvfølgelig beklageligt, at det er sådan, men når fiskekvoterne er for små i forhold til den kapacitet, der er inden for fiskeriet, så må vi jo nok acceptere, at det er begrænset, hvor mange andre veje man kan gå. Det er også de erfaringer, man har gjort i andre lande.

Men når det er sagt, kan man godt ærgre sig lidt over, at nok har vi fisket visse af vore fiskekvoter op, men der er alligevel store kvoter, som ikke er opfisket. Man kunne godt fokusere lidt på, hvordan Danmark kunne udnytte de muligheder, man oprindeligt havde.

Her kunne det have været ønskeligt, hvis man havde haft – jeg skal ikke sige, at det ikke kan lade sig gøre – en prisreguleringsfond for industrifisken. Det ville måske have gjort det muligt at forøge fiskeriet inden for en kvote, der er meget tilbage af, men hvor man må konstatere, at der ingen rentabilitet er, og som følge deraf er man slået ind på de små kvoter af konsumfisk, og som følge deraf er man bragt i en meget vanskelig situation. Derfor må vi nu forsøge at afhjælpe problemet, og det gør vi så ved at fremrykke den ophugningsordning, som er vedtaget.

Man kan godt både undre og ærgre sig lidt over, at man ikke ved et aktstykke kunne få det igennem i Finansudvalget. Så havde man været fri for at skulle have det igennem i folketingssalen. Jeg kan forstå, at det går lidt lettere, når det drejer sig om flygtninge. Så er der ingen problemer med at få tingene igennem ved et aktstykke i Finansudvalget. Men sådan kan der jo være så mange ting, man må tage hensyn til.

Vi kan som sagt støtte lovforslaget, sådan som det ligger fra fiskeriministeren. Vi finder, at der er god grund til at gennemføre de ting, der er indeholdt i lovforslaget, snarest muligt.

Larsen-Ledet (RV):

Jeg vil gerne sige til hr. Svend Heiselberg, at jeg synes nu ikke, at vi bruger meget tid på det forslag her i salen.

Det Radikale Venstre deler ikke hr. Groves opfattelse, at vi skal vente på EF-udspil med at tage fat på akutte spørgsmål for landbrug og industri. Vi har stadig væk selv et ansvar for det, som er vores problemer, det, som er vores vanskeligheder, og der vil altid være noget, vi skal vente på fra EF.

Vore fiskere har problemer: Der er lave priser på visse fiskearter, man flytter til andre kvoterede områder, vores fiskekvoter bliver hurtigt opfisket, bådene ligger stille, siger fiskeriministeren, der kommer ingen penge ind, renter og afdrag hober sig op. Det er, så vidt jeg kan forstå, ministerens argumenter for forslaget – i telegramstil. Jeg har svært ved, må jeg sige til ministeren, at afvise begrundelserne, og derfor vil jeg gerne beskæftige mig en lille smule med ministerens forslag.

Måske vil ministeren oplyse, om de tanker, der har været fremme om fjernfiskeri, bliver realiseret, og, hvis det er tilfældet, hvilke konsekvenser det eventuelt måtte få for ministerens forslag om ophørsordningen. Ophørsordningens samlede værdi kommer efter vores opfattelse til at stå og falde med, hvordan den bliver administreret, at den bliver administreret på en måde, så vi får en ligelig behandling af de forskellige båd størrelser. Det må ikke kun være de mindre både, der fjernes, og det må heller ikke være sådan, at denne ordning særlig kommer til at gå ud over de mindre fiskerihavne og bådpladser. Jeg kan vel også godt sige, at skal der være forskel, så ser jeg helst, at det er de mindre havne og de mindre både, der favoriseres.

Det er vigtigt for Det Radikale Venstre, at ordningen administreres ligeligt, og vi vil følge med i, hvad der sker.

Endvidere har vi en frygt for, at denne ophørsordning kan ende med, at vi i Danmark fjerner langt flere både, end man gør i de fiskerinationer, vi særlig konkurrerer med. Jeg ved ikke, om ministeren vil love mig at følge med i, hvad der sker her, og orientere Fiskeriudvalget herom.

Den anden del af forslaget, som går ud på en garantiordning på i alt 100 mio. kr. for optagelse af lån i Fiskeribanken, kan vi i princippet gå ind for. Vi vil også gerne vide, om denne ord-

ning er størrelsesneutral, og vi vil også gerne bore lidt i formuleringen »rentabelt fiskeri« som forudsætning for at modtage et statsgaranteret lån. Hvordan skal det ærlig talt forstås? Hvad ligger der heri?

Jeg vil til afslutning sige, at Det Radikale Venstre er positivt over for forslaget, men at svarene på de spørgsmål, jeg har rejst, selvfølgelig spiller en rolle for os i Det Radikale Venstre ved den endelige udformning af lovforslaget.

Emmert Andersen (CD):

Det foreliggende forslag, der indeholder to elementer: en hurtigere ophørsordning, der vil styrke mulighederne for de tilbageværende, og en ophørsordning, hvor man tilsigter en ligelig fordeling af ophørsmidlerne sammen med en refinansieringsordning, der vil styrke rentabiliteten, mener CD er et godt forslag, der bør gennemføres snarest muligt, hvilket CD vil medvirke positivt til.

Dohrmann (FP):

For bare få år siden havde Danmark en af Europas mest effektive og bedste fiskerflåder. Dårlige forhandlinger i EF, hvor danske ministre – sådan virker det i hvert fald – tilsyneladende har tænkt mere på Margaret Thatchers fiskere end på de danske, har bevirket, at vi har måttet leve og stadig lever med nogle helt urimelige fiskekvoter. Derfor har ministeren desværre alt for meget ret i det, han skriver i sin fremsættelsestale, at danske fiskere har en række alvorlige problemer. Men måden, man vil løse det på, er selvfølgelig ikke ved at give nogle statstilskud til, at danske fiskere hugger deres kuttere op.

Når vi tænker tilbage på, da fiskeriet gik godt, da fiskerne kunne tage ud og fiske, og de slæbte fisk ind til havnene, hvor de blev solgt til udlandet, og vi så, at der kom en masse penge ind i valutakassen, så er der en eneste ting, fiskeriministeren og andre ministre har at gøre, og det er at sørge for via EF at få de kvoteordninger ændret, således at Danmark igen kan komme i gang med at fiske og bevare den fiskerflåde, som resterer.

Vi kan under ingen omstændigheder medvirke til, at der gives støtte til ophugning af kuttere, al den stund vi har set andre steder inden for EF, hvor fiskeriet blomstrer op, og det sker på dansk bekostning.

[Dohrmann]

Det er da meget muligt, at fiskeriministeren og diverse formænd for forskellige fiskeriforeninger i nogle kredse hjemme i deres lokale fiskeriforening kan blive meget populære på at stå og love deres fiskere, at nu skal de sandelig have statstilskud, altså skatteyderpenge, for at holde op med at fiske og hugge kutteren op. Men rent samfundsmæssigt er det en rigtig dårlig idé, hvilket vi naturligvis, når lovforslaget kommer frem til tredje behandling, vil markere ved at stemme imod forslaget.

Glønborg (KRF):

Ja, undskyld, det ser måske nok lidt mærkeligt ud, at jeg kun indfinder mig, når jeg skal sige noget, men jeg følger med i debatten heroppefra.

Det glæder os vældigt, at fiskeriministerens, skal vi sige programerklæring om, hvem vi her skal nå, og hvilken virkning, det skal have på den danske fiskerflåde, når det her er overstået, er så klar og tydelig, som den er. Det er ikke et forsøg på at skære de små væk. Vi skal blive ved med at have en fiskerflåde, som har bredde.

Jeg håber, at det lykkes at få denne ordning administreret i et nært samspil med de udviklingstendenser, der er i gang inden for fiskeriet.

Selv om det er en lille sidebemærkning, så synes jeg, det hænger sammen med det her: Der er lige i Hirtshals ved Fiskeriteknologisk Institut startet et forsøgsprojekt, hvor man arbejder på metoder, som kan gøre fiskeriet betydelig mere selektivt, hvor man undersøger mulighederne for at udvikle fangstmetoder, som er betydelig mere nænsomme, samtidig med at de er effektive.

Når vi skal arbejde med, hvem der skal have stopstøtte, må vi være opmærksomme på, at de, der skal blive, er dem, der har vilje til og mulighed for at tilpasse sig en ny fiskeriteknologi, som vil gøre det godt at være fisk, fordi fisken bliver fanget på en pæn og ordentlig måde, og det vil være godt at være menneske, fordi man får en fisk, der er behandlet pænt hele vejen igennem.

Jørgen Tved (FK):

Jeg ved ikke, om det er godt at være fisk. Jeg tror, det var Storm P., der engang sagde: »Det er koldt at være rødspætte«.

Med dette lovforslag har vi det faktisk på samme måde som med det, vi behandlede for et

øjeblik siden: Vi har ikke megen sympati for en lov, hvor, som den konservative ordfører sagde, ophørsordningen rykker frem.

Vi har tidligere i dag snakket om pensionister, og jeg kan forstå, at man med denne lov vil sørge for, at et større antal mennesker kommer over på førtidspension. Det er vel det, der er meningen, når man skal ophugge de små både, at fiskerne skal ud af erhvervet.

Der var engang, da Danmark var berømt for to erhverv. Det var landbrug og fiskeri, og her har Danmark altid været foregangsland. Man har været meget dygtig på begge områder. Det er meget besynderligt, at det lige netop er disse to erhverv, hvor Danmark altid har været foregangsland, der bliver slået i stykker.

Vi vil under henvisning til medlemmernes, jeg havde nær sagt store interesse for Fællesmarkedet og meget lille interesse for de danske, der skal leve af fiskeri og landbrug, sige, at også dette forslag forekommer os at støtte en del fiskere på samme måde, som rebet støtter den hængte.

Jeg er lidt forundret over, at den socialdemokratiske ordfører kommer op og siger: Hvorfor skal hovedparten dog ligge på de mindre både? Ja, nu kan det godt være, at det var ironi, og så beklager jeg, at jeg ikke hørte det, men hvordan kan det være anderledes med denne regering? Hvem skulle ellers betale? Jeg ved ikke, om det er, fordi man har gjort en fisker til landbrugsminister og en akademiker til fiskeriminister, men resultatet bliver det samme: Det er de små, der skal betale. Hvem ellers? Det er i denne sag som i så mange andre: Regningen bliver sendt sammesteds hen.

Og så er jeg da glad for, at teknikken er så veludviklet, at hr. Glønborg kunne overvære forhandlingerne. Jeg ved ikke, hvordan de 120, der har afleveret bipperen, overværer forhandlingerne.

Fiskeriministeren (Gammelgaard):

Jeg takker for den positive holdning til, at fiskeriet skal hjælpes i dets vanskelige situation, som er kommet til udtryk ved førstebehandlingen i dag. Jeg ser også frem til, at vi igennem udvalgsbehandlingen kan få afklaret de problemer, som har været nævnt her, således at vi hurtigt kan få vedtaget lovforslaget, så fiskerne kan få den nødvendige hjælp.

[Fiskeriministeren]

Dette er naturligvis ikke tænkt at skulle være en løsning på alle fiskeriets problemer. Formålet er en afhjælpning af her-og-nu-vanskeligheder for fiskerne og fiskerflåden, dels gennem en reduktion af flåden, hvilket giver bedre økonomi for de tilbageværende fiskere, dels i form af lån til fiskerne i den vanskelige periode, de er i. Der er naturligvis en nøje sammenhæng mellem de to foranstaltninger, lovforslaget omfatter.

Jeg vil godt med det samme sige – det har været et centralt element i debatten – at det er og bliver min holdning, som det er Folketingets holdning, at vi skal bevare en bredt sammensat fiskerflåde, dvs. at ordningerne i lovforslaget, når de bliver vedtaget, skal administreres og vil blive administreret således, at der bliver taget hensyn til alle dele af fiskerflåden, både de mindre fartøjer og de større fartøjer.

Derudover er det meget væsentligt, at vi igennem en nedbringelse af kapaciteten, som nu sker meget hurtigt, hurtigere end oprindelig tænkt, får en bedre økonomi for fiskeriet. Tanken er at nedbringe fiskerflådens kapacitet med ca. 15 pct., fra 136.000 BRT i dag til ca. 120.000 BRT. Det vil pengene kunne medvirke til.

Jeg vil godt tilføje i anledning af de indlæg, der har været, at de elementer, der er indeholdt i lovforslaget, fremstår i naturlig forlængelse af og som en del af de initiativer af mere langsigtet karakter, jeg har taget på det fiskeripolitiske område. Jeg vil i den forbindelse bl.a. henvise til strukturloven, som vi vedtog i foråret. Heraf fremgår det, at vi i de kommende år skal søge at tilpasse fangstkapaciteten til fiskerimulighederne og i tilknytning hertil sikre den nødvendige modernisering af den danske fiskerflåde, ligesom der skal være plads til en vis, ikke særlig omfattende nybygning og også forsøgsfiskeri.

Endvidere vil jeg henvise til en række af de punkter, der er indeholdt i den fiskeripolitiske redegørelse, som i dag for et år siden blev fremlagt i Folketinget, og hvor der som en følge af redegørelsen er taget en lang, lang række konkrete initiativer gennem senere vedtagelser i Finansudvalget og gennem andre initiativer, jeg har iværksat i Fiskeriministeriet.

Jeg kan roligt sige, at når vi ser det konkrete lovforslag i sammenhæng, så er der tale om en langsigtet fiskeripolitik til gavn for den danske fiskerflåde og til gavn for både større både og mindre både.

Der blev af hr. Larsen-Ledet stillet et konkret spørgsmål om fjernfiskeri, som jeg gerne vil besvare. Jeg mener, at mulighederne for et dansk fjernfiskeri må fremmes i en situation, hvor fiskebestandenes tilstand sætter grænser for fiskeriets udvikling. Jeg har allerede over for EF-Kommissionen på flere punkter gjort opmærksom på den danske interesse i fjernfiskeri. Det har jeg gjort i forbindelse med drøftelserne med Kommissionen om den danske flådes udvikling, og jeg har under forhandlinger med visse tredjelande, herunder Marokko, gjort opmærksom på danske fiskerierteresser.

Efter min opfattelse bør vi først og fremmest gennem reguleringsforanstaltningerne søge at få de meget store fartøjer til at fiske på uudnyttede bestande uden for Nordsøen.

Jeg kan også sige, at efter EF's forordning om strukturpolitikken er det muligt at give støtte til etablering af fællesforetagender med tredjelande og til forsøgsfiskeri også uden for EF-området. Vore egne strukturlove udelukker ikke, at vi udnytter disse muligheder. Der er mulighed for og allerede afsat penge til at yde støtte til modernisering af fartøjer, herunder til forarbejdning om bord for at forbedre fjernfiske-mulighederne.

Der er således muligheder i fjernfiskeriet, og det må vi arbejde videre med, og det er jeg altså klar til, som jeg har været inde på. Men jeg vil godt sige, at et sådant fiskeri næppe i første omgang vil afhjælpe den nuværende fiskerflådes problemer. Det lovforslag, der her er lagt frem, tager altså sigte på en her-og-nu-løsning.

Hr. Larsen-Ledet spurgte også om, hvordan vi ville sikre det størrelsesneutrale formål gennem refinansieringsordningen. Det vil vi gøre igennem den administration, som skal foregå i Fiskeribankens bestyrelse.

Når der direkte spørges om, hvad der ligger i, at fiskeriet skal være rentabelt for at modtage statsgaranterede lån, kan jeg sige, at denne rentabilitetsvurdering vil foregå på baggrund af en konkret vurdering i Fiskeribankens bestyrelse.

Jeg ser på baggrund af den, synes jeg, meget positive og indholdsrige debat, vi har haft, frem til et godt udvalgsarbejde, så vi hurtigt kan få vedtaget dette til gavn for de danske fiskere og det danske fiskerierhverv.

Svend Andersen (S):

Jeg var glad for ministerens indledende be-

[Svend Andersen]

mærkninger, idet jeg fik den opfattelse, at alle de indvendinger, der var blevet rejst her, var ministeren parat til at imødekomme i udvalget samtidig med, at dette lovforslag blev behandlet. Men jeg forstod senere, at sådan skulle den positive tilkendegivelse ikke helt forstås.

Jeg er opmærksom på, at der er mange ejere af mindre kuttere, der ønsker en oplægningsordning, og at den bliver fremrykket. Det er der behov for. Men årsagen til dette ønske er, at ministeren ikke har lavet de tiltag, der er nødvendige for, at vi har mulighed for at drive et rentabelt fiskeri. Hvis ikke vi gør det, er der endnu flere af de mindre kuttere, der vil have ønske om at blive trukket ud af flåden, og så får vi ikke den tilpasning eller den struktur inden for erhvervet, som ministeren siger vi fortsat skal have.

Når der over en forholdsvis kort årrække skal tages 16.000–17.000 t ud af den samlede tonnage, skal der ret mange af de små kuttere til, hvis der ensidigt skal tages her. Og der er foreløbig ikke ret meget i fiskeriministerens oplæg, der går andre veje og fjerner nogle af de større kuttere. Skal vi have så meget ud, vil der være meget mere idé i at fjerne nogle af de store kuttere og bruge nogle midler til omlægning og til fjernfiskeri, således at de kommer uden for EF-havet.

Det er nogle ting, vi vil se på i udvalget, og jeg er glad for, at ministeren er parat til at se på det. Men vi mener, det skal gøres allerede nu, før vi kan gå ind for ændringer i form af det lovforslag, der er fremsat.

Gade (SF):

Hr. Dohrmann mener, at der ikke skal reguleres overhovedet på kapaciteten. Vil det da sige, at der, når vi nu har de vilkår, aftales kvoter og reguleringer i EF? Mit parti har ikke stemt for den fiskeripolitik. Men det er jo altså det, der er flertal for at den danske regering har bundet sig til. Vil det så sige, at Fremskridtspartiet i virkeligheden går ind for, at den krig, der er i gang mellem de danske fiskere, bare skal fortsætte, uden at man tager hensyn til hinanden? Det er jo realiteten, hvis Fremskridtspartiets politik bliver gennemført.

Så vil jeg godt sige til fiskeriministeren, at nu har vi fået et tal på, hvor meget kapaciteten kan skæres ned, altså i antal bruttoregisteretons, men det er vel egentlig fangstkapaciteten, vi

skal have sikkerhed for går ned, det er jo pointen. Jeg er klar over, at der skal være en nedgang i antal bruttoregisteretons, men der skal også være en nedgang i kapaciteten.

Når ministeren nu bekræfter i de smukke ord, som hr. Glønborg åbenbart tror på, at ministeren regulerer det hele så fint og strukturudviklingen kører, som den skal, og der er en balance mellem tingene – det er der ikke, sådan ser virkeligheden jo ikke ud – vil ministeren så være med til at tage nogle af de rigtig store både ud af fiskeriet? Vil han på den ene eller anden måde benytte denne lovgivning og diskussionen i udvalget til at tage nogle af de største både ud af fiskeriet – som jeg sagde: nogle af de både, der aldrig skulle have været ind? Det er det ene, jeg vil spørge om.

Det andet, jeg vil spørge om, er loven om regulering af fiskeriet. Vi får altså et nyt lovforslag, men på baggrund af den debat, der har været, de tilkendegivelser, der har været, vil jeg godt spørge ministeren, om ministeren fortsat agter at fremsætte et lovforslag, hvori der står, at vi ikke skal blande os i det. Er det stadig regeringens agt at fremsætte et lovforslag om, at regulering er noget, ministeren aftaler med organisationerne, og så skal vi have en interessant drøftelse om, hvorvidt det er en god idé? Er det ministerens agt, når ministeren selv lægger vægt på, at regulering er vigtig? Jeg hørte ministeren sige om fjernfiskeri, at nogle af problemerne med fjernfiskeri ville man klare netop ved en regulering. Tingene kommer jo til at hænge sammen.

Skal vi have nogle både ud, som f.eks. skal fiske på ikkekvoterede arter? Så kan der bl.a. blive tale om fjernfiskeri, og så skal det reguleres via reguleringsordninger og eventuelt regler om, at de skal ud af fiskeflåden.

Larsen-Ledet (RV):

Hr. Gade har allerede berørt lidt af det, jeg vil spørge om, men jeg vil gerne spørge helt konkret. Fjernfiskeriet er vel ikke et spørgsmål, som det tager flere år at få afklaret. Hvis vi nu får fjernfiskeri med danske både, mener ministeren da, at det får konsekvenser, og i givet fald hvilke, for administrationen af den opførselsordning, vi taler om nu?

Fiskeriministeren (Gammelgaard):

Først til hr. Svend Andersen. Jeg er selvføl-

[Fiskeriministeren]

gelig klar til at drøfte de rejste spørgsmål i udvalget og medvirke til en løsning, men jeg vil godt sige, jeg synes, det er meget vigtigt, at vi nu får vedtaget disse helt akutte hjælpeforanstaltninger, og at det sker hurtigt, sådan at de fiskere, der ellers går på tvangsauktion, og som kan og vil overleve, undgår det. Lad os nu få det her vedtaget så hurtigt som muligt. Men selvfølgelig er jeg klar til at drøfte også de mere langsigtede perspektiver i udvalget, sådan som hr. Svend Andersen er inde på det.

Til hr. Gade vil jeg sige, at jeg mener, jeg klart har sagt – og jeg vil godt gentage – at det handler altså om, at der skal tages både ud af dansk fiskeri af alle størrelser på den ene eller den anden måde.

De store fartøjer har vi allerede været inde på i drøftelsen om dette med fjernfiskeriet. Hvis vi får interesseret nogle af de store fartøjer i fjernfiskeri, så betyder det jo altså, at de kommer på fiskeri uden for Nordsøen, uden for de kvoter, vi kender i dag, og det vil altså sige, at det er med til at afhjælpe de problemer, vi har, hvad angår de for små kvoter.

Men jeg mener altså også, at vi, både hvad angår ophørsordninger, og hvad angår refinansieringsordning, skal gå bredt ind. Der må ikke være tale om, at vi forrykker strukturen, således at der f.eks. lægges op til, at man tager en masse små fartøjer ud og de store er alene tilbage eller noget i den stil. Det skal være bredt, der gås ind. Hele denne strukturdiskussion er jeg naturligvis klar til at tage meget detaljeret med udvalget. Jeg har for øvrigt selv inviteret udvalget over i Fiskeriministeriet førstkommande tirsdag vedrørende denne problemstilling, for at vi også sammen med embedsmændene kunne få en nøje drøftelse af det.

Hvad angår reguleringsloven, vil jeg sige, at jeg agter at fremsætte det lovforslag, som jeg har bebudet. Der er vel ingen diskussion om, at SF står ret alene, hvad angår holdningen til, at det ikke skal være fiskeriministeren i samarbejde med fiskeriets organisationer, som varetager reguleringspolitikken. Derfor agter jeg at fremsætte lovforslaget, som det er bebudet i lovkataloget, og jeg forventer også udbredt tilslutning til det her i Folketinget.

Så vil jeg godt sige til hr. Larsen-Ledet, at det tager ikke flere år at få afklaret fjernfiskerimulighederne. Som sagt har jeg allerede konkret over for EF-Kommissionen fremført – og det

drøfter vi med EF-Kommissionen i forbindelse med den danske flådes udvikling – at de meget store fartøjer, som i de senere år er kommet ind i den danske flåde, er særlig egnede til fjernfiskeri uden for Nordsøen, og at de derfor bør kunne få en sådan behandling også i kapacitetsmæssig henseende, at de gives mulighed for fjernfiskeri. Jeg har også under forhandlingerne med tredjelande fremført det synspunkt, at Danmark burde have fjernfiskemuligheder, og jeg har allerede her nævnt Marokko som ét eksempel. Derfor tager det ikke flere år at få dette afklaret, og jeg er ikke i tvivl om, at der ligger nogle muligheder i fjernfiskeriet, ikke mindst når vi ser på, at der skal være så stor plads inden for vores konsumkvoter som overhovedet muligt.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg vil godt sige til fiskeriministerens bemærkning om, at SF stod alene med den holdning, at vi skulle diskutere reguleringen her i Folketinget, at jeg i hvert fald hørte, at Socialdemokratiets ordfører i denne sag fremførte, at vi i diskussionen i udvalget om denne sag skulle diskutere reguleringen af fiskeri. Jeg forstod også på hr. Larsen-Ledet, at det var Det Radikale Venstres agt, at vi tog disse reguleringsaspekter med ind i denne diskussion. Så den diskussion kan jeg i hvert fald, hvis jeg ellers har hørt rigtigt, forstå at vi må få i udvalget. Om så ministeren vil fremsætte et andet reguleringsforslag, får vi jo så se, afhængigt af hvordan det går med udvalgsarbejdet om reguleringen.

Fiskeriministeren (Gammelgaard):

Naturligvis kan Folketinget diskutere aspekter omkring reguleringen, naturligvis kan vi i Landbrugs- og Fiskeriudvalget diskutere konkrete reguleringer; det giver sig selv.

Det, jeg siger, er, at jeg opfatter det således, at der i Folketinget er et stort flertal for, at den daglige regulerings administration, den daglige regulerings tilrettelæggelse, sker i et samarbejde mellem fiskeriministeren og organisationerne. Det skete under tidligere regeringer, også socialdemokratiske regeringer. Det sker under den nuværende regering. Men det forhindrer selvfølgelig ikke, at man kan diskutere reguleringen her i Folketinget i visse situationer.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Landbrugs- og Fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 66:

Forslag til lov om ændring af lov om social pension. (Varmetillæg).

Af socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen).

(Fremsat 10/11 87).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Erik B. Smith (S):

Så har vi endelig fået socialministerens forslag til lov om ændring af lov om social pension, reglerne for varmemhjælp. Kommunerne har jo længe råbt på reglerne, og nu skal det så afsløres, hvordan hjælpen skal gives. Det, vi ved, er, at pensionisterne skal have mere; de skal have det efter et retsprincip. Vi ved også, at kommunerne nu skal have 100 pct. refusion.

Vi ved også, at der blev sat 100 mio. kr. af i form af denne pensionistpakke, og det er vores udgangspunkt, når vi læser lovforslaget.

Ifølge lovforslaget fastsætter socialministeren regler om; at det sociale udvalg kan yde varmetillæg med et højere beløb end det, som socialministeren har fastsat, og hvis det gør det, skal pengene tages af rådighedsbeløbet. Og det bliver man ikke meget klogere af. Ja, så siges det også, at loven træder i kraft 1. januar 1988, Det skulle den jo også efter pakken, ikke sandt, så det er der ikke noget nyt i.

Hvis man læser bemærkningerne, og det gør man selvfølgelig, og det skal man også, så kan man se, at der er afsat yderligere 100 mio. kr.

Endelig kan man se, at kommunerne én gang om året skal vælge, om de vil følge ministerens regler og så få 100 pct. refusion, eller de vil følge egne regler – og det er bedre regler – og så bruge af rådighedsbeløbet.

Man kan også se, at hvis der er udbetalt for meget varmemhjælp, så skal man ikke tilbagebetale, men hvis der er udbetalt for lidt, så skal man have ekstra, og det er forklaringen på, at forslaget kommer lidt sent; så gør det måske ikke så meget. Det bliver man heller ikke voldsomt meget klogere af.

Heldigvis har ministeren, formentlig af hensyn til ordførerbemærkningerne, sendt et brev over til Folketinget, sådan at man af det brev kan se, at det er meningen, at egenbetalingen skal være 200 kr. om måneden sådan cirka, at den højeste hjælp, der kan ydes, er 4.000 kr., og at den højeste varmeudgift, man vil gå med til at beregne hjælpen af, er 10.000 kr.

Jeg må sige – og jeg skal gøre det så venligt og så humoristisk, som jeg overhovedet kan: Jeg har aldrig set et lovforslag af den her karakter. Hvis der var nogen rimelighed til, ville formanden, når nu debatten var færdig, ikke sende forslaget til udvalgsbehandling, men han ville sende det tilbage til socialministeren. Det er svært at forstå, at de vigtigste oplysninger bliver sendt til ordførerne i et brev. Hvorfor står de ikke i lovforslaget?

Jeg fik desværre ikke brevet, før jeg kom her ind i Folketinget i dag, så jeg sad i går aftes og rev mig i håret i fortvivlelse for at finde ud af, hvad det egentlig var, ministeren mente. Så tænkte jeg: Der er kun én mulighed; det er omgående at bede ministeren komme i samråd og forklare udvalget, hvad det er, man vil. Og jeg tror, at jeg allerede nu vil bebude, at vi må have ministeren i samråd, og så må der selvfølgelig komme en masse skriftlige spørgsmål bagefter.

Men jeg ville alligevel have foretrukket mange gange, at lovforslaget havde indeholdt de oplysninger, som man må forvente, og som jo er spredt rundt i bemærkninger og breve osv.

Vi støtter bestemt, at der gives nogle flere penge til pensionisternes varmemhjælp, men vi har meget svært ved at sige nu, at det er dette forslag, vi støtter; men det kan såmænd lige så godt være det. Det kommer jo an på, hvad der ligger i forslaget. Det finder vi ud af i fællesskab.